

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 194:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer. Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 25/4 2001).

Forslaget satte til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Vi står faktisk over for den største miljøtrussel i dette århundrede, og samtidig står vi over for en opgave, som er svær at løse, og som kræver en engels tålmodighed, en elefants hårdhudethed og et æsels stædighed.

Egentlig er det mærkeligt, at det er så vanskeligt at få vedtaget en ansvarlig klimapolitik. Det er i hvert fald sådan, at Danmarks og andre progressive landes indsats på dette område, klimoområdet, tydeligt viser, hvor svært det er.

Et utal af høringer, konferencer, seminarer og topmøder har fundet sted med deltagelse af politikere, ngo'er, embedsmænd osv. fra alverdens lande, og der er det blevet diskuteret, hvordan man egentlig kunne få lavet en effektiv reduktion af CO₂-koncentrationen i atmosfæren.

Den røde tråd fører fra vedtagelsen af FN's klimakonvention i 1992 til dennes nærmere præcisering gennem Kyoto-protokollen i 1997 og nu videre til udmøntning og forhåbentlig ikrafttræden via endelig forpligtende godkendelse – altså ratifikationen – af protokollen senest på topmødet i Sydafrika i september næste år.

Men efterhånden som målstregen nærmer sig, hober problemerne sig op. Der opstår adskillige knuder på den røde tråd. Efter klimatopmødet i Buenos Aires skulle de nærmere spilleregler –

de såkaldte Kyoto-mekanismer – fastlægges på sidste års topmøde i Haag. Men Haagmødet kørte uhjælpeligt fast; der kom ikke det ønskede gennembrud. I juli prøver landene så igen, denne gang i Bonn.

Nu lægger det forslag, vi behandler her, an til, at regeringen på Danmarks vegne sammen med det øvrige EU ratificerer Kyoto-protokollen. Målet er at forhindre farlige menneskeskabte indvirkninger på klimasystemet. EU-landene anbefaler, at koncentrationen af CO₂ i atmosfæren stabiliseres, så det *kun* er det dobbelte af det førindustrielle niveau, og således at den globale opvarmning holdes nede under 2 grader og ikke ryger op på 6, som den vil gøre, hvis vi ikke tager alvorligt fat.

Hvis ikke vi gør noget, vil verdens lavestliggende områder risikere våde fødder. USA's præsident har som chef for verdens mest luftforurenende nation sagt nej til Kyoto-ratifikationen. Der er flere venner også her i salen, som bakker ham op, bl.a. jo hr. Thorkild B. Fransgaard og hr. Søren Kolstrup, der ikke mener, at man skal ratificere det her.

Men jeg synes nok, at vi må konstatere, at USA, der står for en fjerdedel af verdens samlede udslip af drivhusgasser, burde tage sig sammen. Mens Danmarks CO₂-udslip i dag ligger 11 til 12 pct. under 1988-udslippet, er CO₂-udledningen i USA fra 1991 til 1999 steget med 13 pct. Det er her i Danmark lykkedes at afkoble automatikken mellem økonomisk vækst til en automatisk vækst i energiforbruget og til en automatisk øgning af CO₂-udslippet.

Det drastiske amerikanske skridt har medført voldsom kritik både i og uden for USA. På FN-mødet om en bæredygtig udvikling – CSD-mødet – som sluttede i New York for få dage siden, var det mit indtryk, at langt de fleste lande vil støtte EU-linjen, som er en fortsat aktiv proces, som forhåbentlig ender med, at de øvrige lande skriver under på, at de vil efterleve Kyoto-protokollens bestemmelser som bidrag til en bedre klimabalance.

EU-landene står for det bæredygtige og progressive standpunkt, hvilket forhandlingsoplægget i New York, Fælles mål for global handling, er et håndgribeligt bevis på. Det er min opfattelse, at USA ikke i længden ønsker at stå i verdens miljømæssige skammekrog, men at få verdens mest CO₂-forurenende nation trukket med til en bæredygtig udvikling kræver et sammenhold og en målbevidst indsats fra den øvrige verden, heri også inkluderet Danmark.